

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvini, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte
Historia**

Bolsec, Hieronymus

Coloniae, 1582

VD16 B 6510

Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34782

IOANNIS CAL-
VINI, MAGNI QVON-
DAM GENEVENSIVM MI-
nistri, vita, mores, res ge-
stæ, doctrina, ac deni-
que mors:

DESCRIPTA

*Per Hieronymum Hermes Bolsec,
Medicum Lugdunensem.*

CAPVT I.

INTER omnes illas misérias, quas post primi parentis nostri lapsum, mendacij pater, auctorq; peccati in orbem inuexit, hæresis nullo non æuo maximas semper turbas dedit, grauissimasq; seditioes atque discordias concitauit. Quod fœdum & horribile, perniciosissimumq; monstrum, quia ex superbo fastu, atq; ignorantia prognatum est, idcirco hæreticus vtriusque vitij, tanquam à proximis propinquis ad se deriuati, quasi hæres succedit. Quotquot enim fuerunt vnquam, & etiamnum sunt hæretici maiorem sibi fastu superbiaq; turgidi, cum probitatis tum virtutis laudẽ, quàm qua præditi reuerà sint, semper vendicât; vsq; eò, vt & cæteros
omnes

omnes à secta abhorrentes non solū contem-
ptu & vituperio, verūm capitali etiam odio di-
gnos existiment, atq; infectētur: tanta verò etiā
ignorantiæ cæcitate sunt offusi, vt suę tantum-
modò opinioni, quam animo semel suoq; ce-
rebro impresserunt, mordicus adhærescentes,
diuelli ab ea non possint, neq; vllis rationibus
ad veræ scientiæ veritatisq; lucem intuendam
reduci. Et nullo quidem non tempore, occasi-
one, aut oportunitate mendacij hic parens, pa-
cisque & tranquillitatis publicæ hostis obnixè
contendit semper, animorū inter homines v-
nionem turbatā diuellere, puramq; & synceram
ipsius veri cognitionem tenebris inuolutā oc-
cultare. Nec tamē hic ego diuersas Philosopho-
rum, & eorum, qui res naturales perscrutari vo-
luerūt, sectas, neq; variæ idololatriæ genera in-
ter Gentes ipso auctore introducta commemo-
rabo; sed eas tantū, quæ inter Christianæ reli-
gionis cultores ex ipso ortę ac propagatę sunt,
sectas attingā. In Iudeorum populo, Egesippus
vetus admodū & religione Christiana egregiè
imbutus auctor, scriptū reliquit, septem inter
se diuersas sectas extitisse, Essenorū videlicet,
Galilæorum, Hemerobaptistarum, Mesbuthe-
norum, Samaritanorum, Sadduceorū & Phari-
sæorum, qui omnes, vt opinione, ita etiā odio
inter se dissiderēt. Postquam verò lex Euange-
lica recepta fuit, eiusdem Sathanę instinctu, ma-
ior ictiam frequentia hęretici passim prodiere,

EXOR.

exortique sunt; ex quorum numero idem E-
 gesippus fuisse testatur Episcopum quendam,
 Theobutum nomine, qui primus Christianos
 committere, & Ecclesiæ quietem falsis propo-
 sitis thesibus, vanisque opinionibus introdu-
 ctis turbare aggressus est. Secuti deinde sunt,
 qui contra *ὁμοίαν*, DEI VERBI, & eandē,
 quam cum patre habet æternitatem, hæresim
 inuexerunt; quorum alij clarè & apertè, alij ob-
 scurè atque tectè diuinam in Christo naturam
 pernegârunt. Horū Duces & Antesignani fuê-
 re Cerinthus, Artemus, Paulus Samosatenus,
 & post illos Arrius. Deinde quidā Carpocrates,
 eiusque Gregales, qui inter Christianos omnia
 inter omnes communia esse oportere, atq; ad-
 eò etiam vxores, tradiderunt; sed ijdem quo-
 que carnalium desideriorum, voluptatumque
 effrenem licentiam, confusionemq; inuexerūt,
 quam etiam sectam per Anabaptistas nostro
 hoc tempore Sathanas resuscitauit. Tertiò E-
 bion, eiusque socij Mosaicarum etiam cæremo-
 niarum in Euangelica lege necessariam obser-
 uationem esse docuerunt, quod dogma mag-
 norum in Ecclesia motuū causa extitit. Quarta
 fuit Basilidis, Marcionis, Manetis secta, qui de
 causâ peccati ratiocinantes, duo esse principia
 contraria inter se, eademque coæterna conclu-
 serunt, bonum & malum, lucem atq; tenebras:
 tum Stoicam quandam necessitatem in omni-
 bus humanis actionibus bonis malisue consti-
 tuerunt.

tuerunt. Quintus ex ordine Pelagius cum sua hæresi prodijt, qui bonis operibus meritisque sine Dei gratia salutem vitamque æternam hominem acquirere, sibi que procurare posse contendit. Ibi tum deinde magicis artibus imbuti præstigiatores quàm plures, & Sathanæ mancipia sese vnà ingesserunt, qui idiotas & minus perspicaces, præstigijs & imposturis suis magna frequentia seductos à Christi fide auerterunt. Quos ingens deinde aliorum phanaticorum ceterua secuta est, qui varias, quales sunt de spiritus sancti processione, de sanctorum inuocatione, de nostra pro defunctorum animabus intercessione, atque suffragijs, de que similibus alijs controuersijs, quæstiones erroneasque opiniones disseminarunt.

CAPVT II.

CÆterùm nostro hoc æuo eundem illum Dei aduersarium, & pacis atque Christianæ concordie hostem apparet præcipuas potissimasque ex ijs, quas recensuimus, hæresibus, falsisque dogmatibus, quæ iam olim confutata fuere ac damnata, quasi in vnã massã conflatas in Geneuense oppidũ, rursus inuexisse, idque Ioannis Caluini Nouodunensis opera atque studio, hominis, si quisquam vnquam alius fuit, superbi, arrogantis, ambitiosi, crudelis, vindictæ cupidi, & denique valdè imperiti; sicut veris me vi-

B

uisque;